

Pomhaj, Bóh

Časopis ewangelских Sérbow

Budyšin, oktober 2001
lětník 51 10

Jezus Chrystus praji:

**W njebjesach budže wjesołosć nad jednym hrěšnikom,
kiž so pokući, wjetša hač nad džewjećadžewjećdžesat
prawymi, kotriž pokutu njetrjebaja. (Luk. 15,7)**

Njeje to njesprawne? Něchtó je sputal přeco po Božich kaznjach žiwy byc. To njebe za njeho stajnje lochko. Wusměšowanje a hanjenje dyrbješe za to znjesć a druhdy hišće wjac. Ale je swérny wostał.

Druhi pak so njeje za Bohom prašał, haj, je samo wěrjacych sobu wusměšował. A hakle w starobje je puć k cyrkwi a k Bohu namakał. Nad nim, tak praji naše hrono, so Bóh bôle wjeseli hač

nad tym, kiž je cyłe swoje žiwenje so za Bohom prašał. Njeje to njesprawne?

Hdyž sebi naše hrono hišće jónu dokladnje přečitamy, potom spóznajemy, zo Bóh so tež nad prawymi wjeseli. Wón potajkim jich swěru připóznawa. Ale štož je so swoje cyłe žiwenje za Bohom prašał, do njeho wěril a so po Božej woli měl, tón druhdy myslí, zo je sebi z tym před Bohom něsto zaslužil.

Wón na to njemysli, zo je to přeco Boža smilnosć, hdyž nas přiwza. Jezus je w přiruňanju wo dželaćerjach we winicy jasnje wuprajil, zo to wšitkim płaci: tym, kiž su so čas žiwenja po Božej woli měli, ale runje tak tež tym, kiž su so hakle pozdžišo wobročili.

Potom pak móžemy so nad tym sobu wjeselić, hdyž je něchtón puć k Bohu namakał, a jeho do našeje srjeźdžiny přiwzać.

Tak je naše hrono dwójne přeprošenie. Tym, kiž spóznawaja, zo njemožea wjac tak žiwi byc kaž dotal, so praji: Njeje hišće přepozdže. Móžeće so tež nětko hišće k Bohu wobročić. Tym, kiž su swoje cyłe žiwenje kruče wěrili, so praji: Wjeselé so tola, zo je Bóh tak miłosciwy a wšitkich pyta. Wjeselé so, zo Bóh přeco hišće móžnosć k wobročenju poskića.

Snano tež džensa něchtó spóznaje, zo trjeba tež wón Božu smilnosć, wšojedne, hač słuša k tym džewjećadžewjećdžesat prawym abo tym druhim. Potom so njech njekomdži. Bóh na nas čaka.

S. ALBERT

Ty prajiš: Křesčan sym;
wšak sym ja něhdy křčeny
a w swjatej křčenicy
sym Chrystej přinjezeny.
Wšo derje; praj pak mi,
hač sy tež džeržat ty
swój ślub, kiž z Chrystusom
we křčenicy scinil sy.

Ty prajiš: Křesčan sym;
wšak mam ja Bože słowo;
w nim rady čitam sej,
jo wšědne stýšu z nowoh'.
Haj, luby, čniš ty
tež to, štož wucić će?
Budž činjer, jeno tón
we Božej hnade je.

Ty prajiš: Křesčan sym;
ja znaju swoje hręchi,
a tawki spowiedne
mi njejsu žane směchi.
Praj pak, moj přečelo,
hač ze wšej spowiedžu
so polepsjuješ ty
we swojim žiwenju.

Ty prajiš: Křesčan sym

Keluch Křižneje cyrkwe w Drježdānach ze serbskim napisom: Štož moje čelo jě a pije moju krej, tón ma wěcne žiwenje. Jan 6,54. – Keluch darichu serbske wosady w lěće 1900 Křižnej cyrkwi jako džak za to, zo hospodařaše štyri króć wob lěto serbske kemše. Hišće džensa so keluch při Božim wotkazanju wužiwa. Foto: archiw

Ty prajiš: Křesčan sym,
to dokež bjerješ k sebi,
štož Chryst je wotkazat
za Božim blidom tebi.
Wšo derje; pokaž mi,
hač čelo Chrystusa
a krej we žiwenju
swój płod a wužitk ma.

Ty prajiš: Křesčan sym;
ja modlu so a spěvam,
ja chodžu kemši rad
a doma swěru džělam.
Wše wěcy, wo kotrychž
ty rěčis, dobre su,
hdyž jeno stawajу
so z čistej wutrobu.

Moj Božo, spožč wšak moc,
zo křesćian bych wostat,
we skutku křesćian,
nic jeno mjeno dōstat.
Ja wěm, zo tón, kiž skutk
wot mjena wotkorha,
prińci nihdy njemože
do twojoh' kralestwa. PJECH

Hódančka

Njedawno džéch zaso raz na našu īubju. Steji tam najwšelakoriš čapor, kiž hižo njetrjebamy. Na příklad stary čumpaty konik, na kotrymž sym so něhdy košala, abo sanje, kiž jenož w zymje trjebamy. Při swojim hrjebanju namakach naraz njeznytakton. Što drje w nim bě? Hač horje bě ze starymi zaprōšenymi knihami napjelnjeny. Škoda, što? Wězo, poklad by zajimawši był. Sunych karton tuž hižo nabok, jako mi tola jedna kniha do wóčka

kałny. Bě hišće w starym pismje a nadeńdzech w njej lute hódančka ...

To pak so derje hodžeše! Kak rady tola hódam! Wězo nic přeco. Na příklad w šuli, hdyž džélo pisam, dyrbju

druhdy hódać, dokelž prawu wotmołu njewém. Abo na pućowanju w njeznej kónčinje: Stejiš na křiżowanišcu a móžeš prawy puć jenož hódać. Tajke hódanje za nikoho njeje wjeselo. Tola z prawymi hódančkami, kaž je w starej knižce na īubi nadeńdzech, wótriš swój rozum a husto hišće něsto přiwuknješ.

Haj, a dokelž snano tež ty rady hódaś, sym někotre hódančka wupytała, zo so či w dołich nazymskich prózdzinach njeby wostudžiło. Hdyž maš wšitko wuhódane, připóscél wotmoły na redakciju Pomhaj Bóh. Čaka rjane myto na tebję!

Wjele wjesela přeje
JADWIGA

1 Štó je so narodžił a njeje wumrēł?

2 Wodnjo nosy člowjeka a w nocy hubu wočinja.

3 Dlěje wariš, bóle stwjerdnje.

4 Štó ma nohi a njemóže běhać?

5 Što zwěrjatka bluwaja a člowjekoj derje słodzí?

Počesćenje fararja Handrika w Slepom

W Slepom wotkryje so njedželu, 14. oktobra, po kemšach wopomjatna tafla za něhdyšeho wosadnego fararja Mateja Handrika (1864–1946). Kemše započnu so w 9.30 hodź. Do toho změje srjedu, 10. oktobra, w 19.00 hodź. Trudla Malinkowa we wosadnej rumnosći při farje přednošk wo fararju Handriku.

Wo serbskej nabožnej terminologiji

Wutoru, dnja 11. septembra, wuradżowachu na Michałskej farje knjez sup. S. Albert, farar J. Malink, wikar J. Buliš a knjez H. Šołta wo serbskej nabožnej terminologiji, kotraž měla w přichodnym lěče jako ekumeniska terminologija wuńć. Knjez Buliš bě zestajił wobšérnu lisčinu němskich słowow, kotrymž přida knjez Šołta w blišim času serbski (ewangelski) přełožk. Na wuradżowanju předstaji farar Malink namjety za prawopisne zasady we wobłuku nabožnego pismowstwa. Na zeńdżenje bě předsyda Serbskeho ewangelskeho towarstwa přeprosyl.

MĚRĆIN WIRTH

Sobustawska zhromadźizna SET

Lětuša sobustawska zhromadźizna Serbskeho ewangelskeho towarstwa budže na reformaciskim dnju, 31. oktobra 2001, na hrodze w Přiwickach.

Dnjowy porjad

1. powitanje
2. rozprawa předsydstwa
3. rozprawa rewizorow
4. diskusija a schwaljenje rozprawow
5. wólby rewizorow
6. wobzamknjenje nowego přinoškowego porjada (přestajenie na euro)
7. namjety za dalšu dželawosć towarstwa
8. předstajenie filmow SAEK wo serbskim zjězdze w Slepom 2000 a wo cyrkwińskim dnju we Łazu 2001

Započatk je w 14.00 hodź., kónc budže někak w 17.00 hodź.

Předsydstwo Serbskeho ewangelskeho towarstwa přeprošuje wutrobnje wšitkých člonow a zajimcow!

Přispomnjenje: Přiwicky (Preititz) leža na wuchod wot Budyšina. Přijězd je móžny pak přez Malešecy abo ze směra Budyšin přez Delnju Kinu, Poršicy a Budyšink. Hród w Přiwickach leži při starej wjesnej droze.

200lětny jubilej w Hornim Wujězdze

Wot 12. do 14. oktobra woswjeći Hornowujězdžanska wosada 200lětny jubilej swojeje cyrkwie. Zajimcy su přeprošeni na scěhowace zarjadowanja:

pjatka, 12. oktobra

18.30 hodź. wječorne kemše (prěduje něhdyši wosadny farar Schätze)

19.30 hodź. swjedženske zarjadowanje w „Herbskej grychée“ (přednošuje H. Gersdorf)

sobotu, 13. oktobra

20.00 hodź. hudźbna Matthias-Claudius-rewija (džiwadłowa skupina Ahausen)

njedželu, 14. oktobra

10.00 hodź. swjedženske kemše (prěduje biskop Volker Kreß)

Zeńdżenje předsydstwa SET

Člonovo Serbskeho ewangelskeho towarstwa zetkaja so lětsa na reformaciskim dnju w Přiwickach. Na zeńdżenju předsydstwa dnja 27. žnjenca smy sobustawsku zhromadźiznu přihotowali. Mjez druhim chcemy nowy přinoškowy porjad w zwisku z euro wobzamknyc. Planowane je tež předstajenie filmow wo Slepom a wustajeńcy na cyrkwińskim dnju we Łazu.

Rozmysłowachmy hižo wo programje cyrkwińskiego dnja w Budyšinje, přetož zestaji so w tutych dnjach brošurka „1000 lět Budyšin“ tež z informacijemi wo ewangelskich Serbach.

Tuchwilu přihotuje so zhromadna hornjoserbska nabožna terminologija ewangelskich a katolskich wěriwych. Farar Jan Malink je k tomu přehlad zasadow a wariantow ewangelskeho pisanja Božich mjenow a biblickich zapřjećow zestajił. Wudžěłk měl być zaklad za dalše džélo na nabožnej terminologiji. Zhromadna terminologija budže zdobom tema na dalšim zeńdżenju předsydstwa SET ze zastupjerjemi TCM w nazymniku.

MĚRANA CUŚCYNIA

Anton Fuchs – předny ewangelski prjatkař w Slěpem a joga wuslěžař Jan Wjelan

Z pśednoska na zgromażinje Serbskego ewangelskego towarzystwa
na reformaciskem swěženju 2000 w Slěpem

Na slědy Antonia Fuchsza žinisa bźez slězenjow Jana Wjelana wěcej pšišli njeby. Won jo był nan znatego Juliusa Wjelana a pśisamem w celej přednej połojcy 19. stolěša farař w Slěpem. Potakem jo won žwy był w casu, w kotaremž su se feudalne wobstojnosći dobergarskich pseměnili. Won sam jo se hyšći narožil ako syn njelichotnego bura w Mužakojskej serbskej wosaže. Pjerwjej až jo se mogał z wuszej 20 lětami – za tencajšne poměry bejnje pozdze – podaś na studije do Žarowa, Lipska a Halle, jo se won deňał wot kněza Pücklera z podaństwa pušči. Po studijach jo se ned, mimo až jo trjebał nejpjerwjej ako diakon služyš, w lěše 1810 w Slěpem ako farař pśistaji. Možomy potakem za to měs, až jo se Mužakojski kněz ako patron cerkwje zaměrnje wo to starał, až dostonjo serbske prjatkarije za swoje wosady.

Gaž pak jo se myslí, až po tej droze dostonjo teke wosbniye podwolne fararje, jo se moli. Jan Wjelan jo z Pücklerom lěta dlujko proceserovala dla zaplašenja czarskeje zliceńki za faru a dla wułozkow za superintendenta, kenz jo doglédował Slěpjański šulu. W tšešíj instancy jo to juristiske rozestajenje skońcje dobył. Jadnomu kolegujo zacwiblowany pisał, až se jomu zda, až ten zastarski cas w Mužakojskem kněstwie tak njepowalny ako egyptiske pyramidy zakorjenity jo. Gaž se Pücklerowy row we Rogeńskiem parku wobglédajomy, možomy groniš, až jo z tym wugronjenim samo wěsty profetiski dar wopokazał. Slědne lěta swojego žywjenja njejo potom – snaž pod wliwom syna Juliusa – se jano z ponimsčonym mjenim „Wehlam“ podpisał, ale jo casy pśistaji „wendisch: Welan“. Sozialna emancipacija jo potakem wjadła k

Pśednosowař Pětř M. Jahn
na Slěpjańskiej zgromażinje

Foto: G. Wjenk
serbskemu wuznaſeu.

Wjelan jo dotychměst był ten nejwěcej na cerkwinskich stawiznach zajmowany farař w Slěpem. Ako jo se w lěše 1833 sekretář bibliskego towarzystwa we Zgorjelu z pšosbu na Wjelana wobrošil, aby jomu něco wo stawiznach wosady sobu zelił, jo musał we swojom wotegronje woblutowaś, až se jomu teke po 23-lětnej fararskej službje a dlujkiem pytanju za historiskimi žrđłami hyšći poražito njejo dopołnu chroniku wosady zestajiš a až jano njedopołny pšegléd wo Slěpjańskich fararjach daś možo. Dalej pokažo na J. G. Müllerowe knigły wo stawiznach reformacieji w Gornej Łužycy, żož se pišo, až jo chopil Matthias Blasius w lěše 1596 w Slěpem prjatkowaś, až pak bźez cwiblowanja njejo ten předny ewangelski prjatkař how był, ale pjerwjejšne njejsu znate. Wjelan něnto pśidajo tu rozsudnu informacię, až su byli na tej přednej prjatkarni z casa reformacieji zatšugane te słowa „Tempori Antonii Fuxii pastoris 1564“ (Za cas Antonia Fuchsza, farař 1564). Wjelan z tego pśawje slědujo, až jo Anton Fuchs ten předny ewangelski prjatkař w Slěpem był.

Potakem skoro 50 lět jo se po reformacji minuo, nježli jo předny ewangelski duchowny drogu do Slěpego namakał. To pak jo bylo wus-

ko zwězane z politiskim wuwišim w Gornej Łužycy. Akle ažo jo česki kral Maximilian II. na zachopjeňku 60-tych lět 16. stolěša Gornej Łužycy konfesionalnu lichotu dał, su se w serbskich wosadach malsnje ewangelske prjatkarije zasajžili. Potrjeba na serbskich duchownych jo stakim naraz tak wjelika byla, až jo šežko bylo dosć kandidatorow namakaš. Tak njejo Anton Fuchs serbskego pochada był, ale jo pšišegnul z Pomorskeje, z města Belgard pla Szczecina. Zajmawe na tom jo, až w tostych pšechodnych stronach nimskich kolonistow k podwjacornym Słowjanam se tencas hyšći kašubska rěc nic jano powědała jo, ale až jo se z reformaciju – malsnjej ako serbščina – k pisnej rěcy wuviła. Ako jo se młožeńi Anton Fuchs w lěše 1545 w Frankfurše nad Odru do lisiciny studentow Viadriny zapisał, jo toś nej-

Božý dom w Slěpem Foto: J. Maćij

skerjej južo jadnu słowjańsku rěc, kašubščinu, znał. Potakem jo był pozdzej wosebniye zamožny k tomu zastojnemu w Slěpem. Powołał jo joga (a rawnocasne fararja za susedny Jabłońc) w lěše 1564 za reformaciju zapaloły Mužakojski kněz Fabian von Schönaich.

Anton Fuchs jo 32 lět fa-

rarske zastojnство w Slěpem wugała wokoło lěta 1596 w tencas radnem starstwie něži 70 lět zemrěl. Joga na slědniku Matthiasu Blasiusojo jo předpisal nowy Mužakojski kněz zu Dohna, až ma z Fuchsowemu wudowu zmilne wobchadaś, až ma ju gnadnje ščitaś a jej kužde lěto tsi korce žyta daś. Wona jo potom hyšći wuszej 30 lět žywa byla.

Jaden z Fuchsowych potomnikow jo žělał w kněskéj službje ako Slěpjański gatař a jo bydlil we samotnem domje mjazy Slěpym a Trjebinom. Luže pak njejsu jomu Fuchs gronili, ale Slapke, ažo jo to srjež 17. stolěša Slěpjański farař Martin Bolzy zapisał: „Meister George Fuchs, vulgo Slapke“. Tencas ga njejo za tym šlo, z kotarym mjenim se raz předownik w Frankfurše na uniwersiše zapisał jo abo kotare mě jo dał na prjatkarnju zatšugaś, ale za tym, kak jo lud tym swojzbam do domu gronił.

Slapcyc swojzba jo potom we 18. stolěšu južo daloko rozšyrjona w službje Mužakojskich knězow byla, na pšikląd su šaparje, doglédowarje na kněskem dworje, pisarje na amše abo samo wuše zastojniki byli. Mužakojski kněz von Callenberg jo nam w swojich spomnjeśach samo chwalospiw na jadnogu Slapkego, swojego nejušnego zastojnika serbskego pochada, ažo sam pišo, zavostajil.

Jadna linija Slapcyc swojzby jo ned po 30-lětnej wojnie w Rownem bursku žywnosć pšewzeła. Z tostaje chudeje żywosci pochada Hanza Neplowa maś. Teke maś znałego burskego wuconego Hantša-Hana ze Slěpego jo jadnarožona Slapcyc byla. Tak stej reformacija a předny ewangelski prjatkař Anton Fuchs z Pomorskeje trajny wusnam za serbske kulturne stawizny Slěpjańskie wosady mělej.

PĚTŘ M. JAHN

Wětošojski ekumeniski chor serbski spiwał

Na njedželu, 9. septembra, žeń wotworjonego pomnika, jo se zasej swěšila tradicjonelna serbsko-nimska namša we Wětošowje, tenraz ale w nowej, za 1,7 mil. markow restawrēowanej cerkwi a z wusokimi gosćami ako z ministarjom za kublānjew Bramborskej Steffenom Reiche. Jo mu słuša žék, až jo se starał wo pjenjeze za restawrēwanje teje rědneje cerkwje. Won jo lazował lekciju a ewangelium w nimskej rěcy. W nimskej rěcy jo teke biskup Barlinsko-bramborskej cerkwi prof. dr. Wolfgang Huber namšarjow postrowił. Tsi clonki towaristwa PÖNASCHEMU su se zachō-

Mjazy namšarjami stej bylej biskup Barlinsko-bramborskej cerkwi Wolfgang Huber (3. wotpšawa) a bramborski ministar za kublānje Steffen Reiche (1. wotpšawa).

pjeík apryla dali na drogu do Barlinja, su biskupa na toś tu namšu pšepšosyli a joga pšosyli, aby krajna cerkwi se wěcej za to serbske zasajžila. To prědne žycenie jo biskup něnt dopoñoň.

Namšu žaržał jo woblubowany serbski priatkař Juro Frahnnow. Won jo teke rědny kjarliž wuspiwał. Lekciju w serbskej rěcy jo lazował cepiar Uwe Gutšmidt z Borkow.

Mjazy namšarjami som teke poznał serbsku ceptarku z Janšojc, kněni Starikowu. Južo drugi raz jo pšišla na namšu do Wětošowa. Cep-

tarka z Barlinja Ilona Urbanojc, clonk pšedsedarstwa PÖNASCHEMU, jo pšišla na namšu w serbskej drastwje. Wona pochada z Borkojskeje serbskeje familije. Christa Feikowa z Barlinja, rožona w Borkowach, jo lazowała w „Berliner Morgenpost“, až se swěši we Wětošowje serbska namša. How jo kšela podla byś. Teke někotare fararje su pšišli na toś tu wosebnu namšu ako farař H. Hupac, farař F. Schötz a Wětošojski nimski farař R. Eisel, kotaryž jo kužde lěto ze swojeju wosadu podla,

Namšarje we Wětošowje
Foše: M. Hirchowa

gaž se serbski spiwał a priatkujo. A se wě, až njego felował farař na wuměníku Klaus Lischewski. Won se ga pšecej za to serbske zasajžuo a cęsćeje teke za to wojoujo. Tenraz jo se won wo to starał, až Wětošojski ekumeniski chor prědny raz serbski kjarliž wuspiwał jo. Teke farař Lischewski a joga žeńska stej we njom sobu spiwałej. Wonej stej se łoni wobzeliłej na rěčnem kursu w Smogorjowie. To jo tak kšasne klincało: „Och, wostań z twojeju gnadu“. Po namšu su pon wšykne byli kazane na zgromadne kafejiše do susedneje nimskeje cerkwi.

Wotpołdnja jo kazał Wětošojski šolta Axel Müller na swětocne wotworjenje restawrēwanje cerkwi. How su wustupili z małkim serbskim programom žiši z Wětošojskeje WITAJ-kupki. Powiedali stej mjazy drugim Fryco Kšamař, zastupny pšedsedař Domowiny, a Uwe Gutšmidt, pšedsedař towaristwa PÖNASCHEMU. Won jo był měnjecy, až „wěra a rěc stej jadnota“, wětšy žel clonkov towaristwa ga su ewangelske kšesćijany.

SIEGFRIED MALK,
clonk žěloweje kupki
Serbska namša

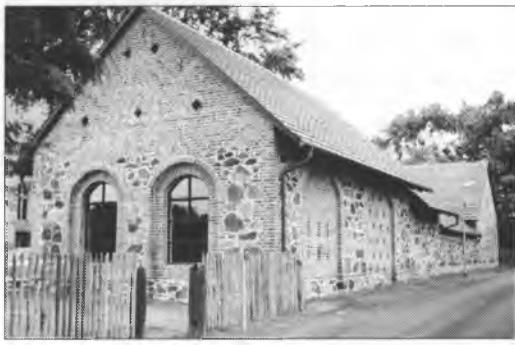
Nowe zetkanišćo w Slepom

Z wosadnym swjedženjom poswjeći so njedželu, 19. awgusta, nowe dźěćace a młodzinske zetkanišćo w Slepom. Tute je nastalo w pôdlanskich twarjenjach fary. Lěto bě přetwar hródze, kólne a brózne, w kotrychž su něhdy Slepjanscy fararjo hospodarili, trał.

Poswjećenie zahaji so z Božej službu w cyrkwi, su bu wuhotowanowej wotwosadnych dujerow a cyrkwienskeho chóra. Přizamkný so wosadny swjedženj na farskej ležownosti. Ze zaimom sej

wjac hač 300 wopytowarjow nowe rumnosće kaž tež fotowu wustajeńcu wo twarskich dźěłach wobhlada. Nowe zetkanišćo móža tež skupiny z druhich wosadow za swoje zarjadowanja wužiwać. Přenocowanje pak tu móžne njeje.

J. SCHMIDTCHEN

Z pôdlanskich twarjenjow Slepjanskej fary je nastalo dźěćace a młodzinske zetkanišćo.

Foto: J. Schmidtchen

Spominanje a próstwa wo měr

Dwaj dnjej po hróznych terorowych nadpadach w USA wuhotowachu Budyscy ewangelscy a katolscy duchowni štvortk, 13. septembra, nawječor w Pětrowskej cyrkwi w Budyšinje ekumenisku nutrinosć. Na 500 kemšerjow z Budyšina a wokoliny bě so zhromadžilo k spominanju na wopory a k próstwje wo wuchowanje swětoweho měra. Superintendent Reinhard Papai zwurazni w swojim předowanju žarowanje nad tysacami niewinowatych woporow a strach

ludži po wšem swěče před móžnymi scěwkami tutoho žalostneho njeskutka. Postrow a próstwu w serbskej

Zhomadnje začahnychu Budyscy duchowni k ekumeniskej nutrinosći do Pětrowskeje cyrkwi.

Foto: M. Bulank

rěci přednjeseštaj farar Jan Malink a kapłan Měrcin Delenik.

T.M.

Akcija za serbske šulstwo

Štož by pjatk, 31. awgusta, rano na dwór Serbskeho gymnazija w Budyšinje přišoł, by so jara džiwał: Wśudże strowjachu plakaty, serbske chorhoje a sekle, a mjez nimi sy móhl wuhladać wjac hač třista paslacych džěci, młodostnych a dorosčenych, kotrež mějachu jenož jednu myslíčku: w běhu jedneje hodžiny zlepíci 800 papjeranych šulow. Ze zhromadnej reju wokoło šule so stawk, kotryž so runočasne we wšitkých serbskich šulach wotměwáše, na gymnaziju skónči – ale nic zakónči: Cyle zahorjeni teptachu gymnaziasća po tym na šulskim dworje hišće koło. Diskusije pak přewodzachu wjetšinu šulerjow přez cyły džeń. Njerěčeše so jenož wo Chrósćicach, ale tež wo tym, što to scyla je, to serbske.

Jako organizatorojo běchmy jara wolózeni, zo je so wšo tak derje radžilo a zo njejsmy podarmo přez cyły tydženje ideje zběrali, so zetkawali, telefonowali a po puću byli. W běhu přihotowaných dnjow drje kóždemu z nas někotre włosy zešedžiwiču (tež hdýž smy hišće młodži), wšako njebě lochko mjez wšelakimi wočakowanymi wučerjow a šulerjow prawu měru namakać a potom wšo ze zamołwitymi z tamnych šulow wothłosować. Nimo toho bě stawk wšak poprawom tajny, tak zo wučerjo oficjalnje ničo wo nim njewědžachu. Podpěrować jón tak a tak nje-smědžachu. Skoro hodžinsce docpěchu zjawnosć a nas nowe informacie wo podawkach wokoło Chrósćanskeho 5. lětnika – tuž ani džeń

do toho njebě hišće jasne, hač so akcija scyla přewjedze.

Nic jenož na gymnaziju je so w běhu přihotowanekho tydženja wo zmysle tutoho

trěbnosć serbskich šulow. Tohodla přemjenowach mystawka na „Akciju za serbske šulstwo“, štož zdaše so nam zmysl a wotpohlad lepje zwuraznić.

Na kóncu bě wjeselo wězo wulke, zo je wšitko tak měrnje a wuspěšne wotběžalo. Napaslichmy dohromady drje wjac hač 830 chěžkow, štož wosebje pola młodšich šulerjow wulke zahorjenje zbudži. Ztym mješe kóždy wosobinsce podzél na tutej akciji.

Snadž je to tež wotmołwa na prašenja, kotrež sebi po zakónčenju mnozy stajačchu: Zwotkel pochadzeše zahoritoš? Što bě so stało z hewak hustohdy tak bjezlošnej masu šulerjow? Što mjez sobu tak wjazaše, zo njebě hižo wažne, hač sy šuler 5. abo 12. lětnika, wučer abo hosc? Kóždy wobdžěník mješe nadawk spjelić a bě z tym wažny za wuspěch našeje akcije.

Za rozrisanje serbskeje šulskéje problematiki stawk drje wulki wuznam nezměje. Ale wón bě hnijacy podawk za wuviče serbskeho wědomja mnohich gymnazistow, tež B-šulerjow.

LUBINA MALINKEC

Ze zahorjenjom paslachu gymnaziasća serbske šule. Foče: T. Stübnerec

stawka diskutowała, při čimž so mnohim hižo same słowo „stawk“ njeľubješe, dokelž mješe so tola skerje solidarita z Chrósćanskej šulu wopokazać a so skedźbnić na

Mjez demonstrantami Jurij a Jakub ze 6. lětnika ze serbskej chorhoju

Radžena premjera „Wuhladka“

Sobotu, 8. septembra, běše skónčne tak daloko: W 12.45 hodž. witaše modertorka Bogna Korjeňkowa serbskich a němskich přihladowarjow MDR k premjerje serbskeho telewokna „Wuhladko“. Po synchronizowanych wusylanjach, kaž pěskowčika, a po premjerje „Serbskeho wokna“ w Oberlausitz-TV 28. awgusta je to pření hornjoserbski televizijny magacin, kotryž móžeja přihladowarjo nic jenož we Łužicy, ale po cyjej Němskej přijimować. Nowy informaciski srědk telewizija přinosaue k mnohostronkosći

serbskeje medijowej krajiny a da Serbam dalšu móžnosć, so wo samsnym podawku na wšelake wašnje a ze wšelakich widow informować.

Pisany a mnohostronski program premjerneho wusylanja sahaše wot politiskich temow a přirodoškita hač k aktualnym kulturnym podawkam. Jako přenja předstaji so kulturna skupina z Brětnje, kotaž haji reje a narodnu drastu Wojerowskeje kónčiny. Po powěscowym bloku ze zjimanymi nowostkami sčehowaše přinošk wo Chrósćanskej srjedźnej

šuli a protestowej akcji wo jeje zdžerženje. Jako studijný hosc bě zapoślanc w krajnym sejmje knjez Marko Šiman přeprošeny. Z tutej tučasne w Serbach a Němcach horco diskutowanej temu pokaza „Wuhladko“, zo móže runje tak kaž serbske printmedije a rozhłos dać nastorki za přemyslowanja a rozmołwy. Što pak by telewokino bylo bjez přinoškow tež za młodostnych? Tute su so po mojim ménjenju z předstajenjom młodeho traileru Tomáša Domaški a Pančičanskeje šulskéje džiwiadłoweje skupiny jara derje radžili. Připoznać měli so tež prócownia redakcije „Wuhladka“, so

w swojich rozprawach njekoncentrować na katolsku serbskorěčnu Łužicu. Wězo je połodžinski wusylanski čas překrótka, zo by so wšo a wšitko wobšěrnje předstajić móhlo. Snadž by tohodla lepje bylo, jeli bychu so wo jednej abo dwémaj hłownymaj temomaj dlěše přinoški wudžělali. Tak bychu so přihladowarzej móhli hłubše a dokładniše informacie spořídkać.

W cyliku pak dyrbju rjec, zo je so mi přenje „Wuhladko“ derje lubiło, a poručam wšitkim čitarjam přichodne wusylanje 6. oktobra 2001 w 12.45 hodž.

MADLENKA MALINKEC

Nowej serbskej taflí we Wětrowje

Gerhard Zimmermann je bur na wuměnku w starym Wětrowje. Po tym zo je jemu kónč loňšeho lěta mandželska zemrěla, bydlí tam sam-lutki z něšto kokošemi a kóčkami na něhdyším Piwarce

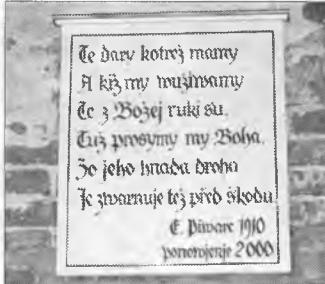

Stara a nowa tafla na bróžni po originalu z l. 1910. – Tafla nad zachodom wuměnka po originalu z l. 1903 (deleka)

statoku. Kubło z nahladnymi hródžemi a bróžnjemi, natwarjenymi po štyriach strobach wulkeho dwora, swědci wo zamóžitosći něhdyše Piwarce swójby. Pozdžišo je prodrustwo twarjenja pomělo, to a tamne přetwariło, to la ničo za jich zdžerženje nječnilo. Wuslědk je džensa widče: Njewužiwane twarjenja pôčnu jec ...

Z Gerhardom Zimmermannom dyrbiš němsce rěčec. Serbsce wón jenož tro-

chu rozumi, něšto słowow, kiž je sejwotposkał wot mandželskeje a přichodneho nana, hdyž bě so po wójnje na Piwarce statok woženi. Rady pak wita serbski wopyt, nic jenož w dopomnjeću na

njeboh mandželsku, z kotrejž bě husto serbski rozhlos słuchał a kotař bě so, lěta na choroložu putana, nad kóždym wopytowarjom zwjesili, z kotrymž móžeše serbsce bjeſa do wać. Serbam ma knjaz Zimmermann z lětuše ho naleća zajimawostce na twarjeniach pokazać: nowej drjewjanej taflí ze serbskimaj napisomaj.

Prěnja wisa na něhdyšej bróžni, na samsnym městnje, hdzež bě 1910 tehdyši ho-

spodar Ernst Piwarc šešćlinkowsku próstwu wo Božu hnadu do wobmjetka zapisać dał. Za čas prodrustwa bě wobmjetk wotpadał a z nim tež serbska štučka. Tehdy dachu sej Piwarce-Zimmermannec wone hrónčko na drjewjanu taflu napisać. Na wšelakich městnach na bróžnjach a domskim je potom wisała, donič po lětdzesatkach barbu njepuščeše, tak zo bě naposledk napis lědma hišće wučitać.

Tamna, mjeŕia tafla je přičinjena nad chěžnymi durjemi něhdyšeho wuměnka. Nad njej je hišće original widče: tafla z pěškowca, wot wjedra dospołnie rozržana. Ani pismika na njej hižo spóznać njeje. Hana Zimmermannowa bě jenička, kiž hišće wědžeše, što bě tam něhdy napisane bylo. Za tym prašana, by so jej bjež přemyšlowanja z pomjatka wužorliło dwulinkowske hrónčko, kiž bě jeje džed Handrij Piwarc 1903 do pěškowcoweje taflie zadypać dał.

Loni w pózdnjej nazymje běštaj so Zimmermannec mandželskaj rozsudžilou wobě taflí nowej zhotović dać. Nadawk přepodałoj staj

Wuměnkar Gerhard Zimmermann w starym Wětrowje

Foto: T. Malinkowa

serbskej Smolic blidarni we Wěteńcy. Nowej taflow na swojim ródnym statoku pak so Hana Zimmermannowa dočakała njeje. Hdyž so stare lěto ke koncej chileše, ju Bóh tón Knjaz z jeje cílneje bědnoscé wumóži. A hdyž lětuše nalěto začahny, buštej taflí na twarjenjomaj připrawjenej. Kaž znamjeni nadzije tam nětko skutkujetej na statoku, z kotrehož dycha záchodosć.

Zajimowanemu wopytowarjej Gerhard Zimmermann taflí rady pokaza.

T.M.

Na jednej z taflow je předstajena něhdyša tykowana cyrkaj w Parcowje.

Spominanje na Parcow

Ze swjedženskimi kemšemi njedželu, 9. septembra, w Bjezdowach spominachu něhdyši Parcowčenjo na 600. jubilej prěnjeho naspomnenja swojeje wotbagrowaneje wsy. Zdobom poswiećichu tři wopomjatne kamjenje za zničenu wjes, kotrej je stworil Manfred Vollmert ze Židžinoho. Na zetkanju wobdzělicu so mjez druhim fararka a wosadni z Minsena při Sewjernym morju, hdzež je z lěta 1999 300 lět stary wołtar z Parcowskeje cyrkwe namakał swoju nowu domiznu.

Tři bľudženki z taflami dopominaja na wotbagrowany Parcow. Tekst a foće: J SCHMIDTCHEN

Poršiska wosada a sčěhi druheje swětoweje wójny

Skónčenje

Chcu hišće dodać podawkaj, kotrejž njeměloj zabytej być.

Krótko po skónčenju wójny sta so na hranicy našeje wosady zrudne njezbožo. So wjetscy wojacy běchu při cofnjenju wot přenjeho nadběha na Budyšin mjez Krakecami a Delnej Kinu wukładli rozbuchadla do zemje. Dwaj hólci z Bozankec běstaj při hrajkaju z tajkim nastrojom wo živjenje příšloj. W Krakecach zaměstnena wobsadka sowjetskich oficérów z lětanišča w Létonju a jeje komendant so nječujach kompe-

konjacym zapřahom hač tam a po džele zaso domoj dojvez. Běchu wšak někotre dny trěbne a mi so poradži miny wotstronić. Jako džák za tute njewšdne a strašne dželo dosta ruska lěkarka přikaz, so wo moje rany starač a mje lěkować. Za tutu pomoc sym džensa hišće džakowny, dokelž tehdy druheje pomocy njebe.

Tamny podawk sta so cyly čas pozdžišo. Ruska wobsadka bě wotwołana a živjenje poča zaso kćěć. Na jednej njedželi w žnjencu 1945 wuchodzowachmy so při rja-

Row Krakečana Herberta Wjenka w Francoskej blisko Strassburga
Foto: priwatne

tentni za zničenje minow. Tak so sta, zo tołmačer ke mni přińdže z prašenjom, hač bych byl zwolniwy tute strašne miny zezběrać. Woni někak wědzachu, zo sym byl pola pionérow a tam so stať z mištem za rozbuchowanje (Pioniersprengmeister).

Běch so lědما z wójny wrócił a běch zranjeny. Mějach prawu ruku zawobalenu a dla wobškodźeneje lěweje nohi so z kijom pohibowach. Tola na strašnosć tutoho zahribjetneho mordarskeho gratu myslu připrajich moju pomoc. Tak wuńdže wukaz komandanty, zo mam nadawku za zničenje minow, a ruska lěkarka měješe we wěstej zdalenosći přitomna być, tak doňho hač tam džělam. Dokelž njemožach prawje běžeć, měješe mje wjesnjan z

nym wjedrje po bliskej awtodróze. Wšak žane awta njejedzach. Wšudże knješe mér a my so wjeselachmy, zo je hrozna wójna nimo. Nadobo jedyn z naswomjelkny, pokazujo na skloninu při awtodróze. Wuhladachmy člowjesku ruku, kotraž so tam zjewi. Bliže stupiwiši spóznachmy, zo su tu tři čela zahrjebane. Naš njedželski wulět so z tajkej namakanku hnydom skónči. Zdželichmy to tehdomnišemu stražnikę a čela so wuhrjebachu a na Poršiskim pohrjebnišču pochowachu. Běchu to muzej a žona. Stó su byli a wotkal su přišli, njeje znate. Naš knjez farar Handrik njeznamy spožci posledni přewod. Postaji so jednory pomnik z pěškowca ze sc̄ehowacym napismom:

HIER RUHEN

DREI
UNBEKANNT
KRECKWITZ

Štó je pomnik wudžela a pismo wudypał, njeje znate. Wuchodzowar na Poršiskim kěrchowje ma tež swoje wjesele na rjenje a prosće wuhotowanym pohrjebnišču padnjenych wojakow. Kak wjele je so jich tu k poslednjemu wotpočinkej pochowało, njeje cyle wěsće znate. Hdyž čitamy mjena na rownych kamjenjach a zapiski w cyrkwienskich knihach, naličimy 15 padnjenych.

Hdže je pochowanych tych wjele młodžencov našeje wosady, znaje jenož naš Bóh Knjez w njebjesach. Wo padnjenych Krakečanskich wojakach je hakle njedawno zhonić bylo, zo leži jedyn na wulkim pohrjebnišču w Francoskej blisko města Strassburg. Je tam pochowany Herbert Wjenk, hólč česčeneho Pawła Wjenka, kiž bě něhdy w serbskim Sokole aktiwny, znaty antifašist a Domowinjan. Herbert bě wo lěto starší hač ja a je hišće džensa mjez staršimi ludźimi znaty jako wjesoly kadla. Husto z nim hromadže hrajachmoj na bjesadach młodžiny wjesołe melodije na harmonice a spěwachmoj k tomu. Wón bě wjesny serbski hólč, na kotrehož so někotryžkuli we wjesce derje dopomina. Přižuzni tam njedawno po-

Pomnik za třoch njezna-tých, namakanych po wój-nje při awtodróze pola Kra-kec
Foto: J. Buder

bychu a namakachu mjez mnoho druhimi rowny křiž z jeho mjenom. Přinjesechu wobraz tutoho wulkeho pohrjebnišča němskich padnjenych wojakow sobu.
W Francoskej wšak so tež wo němske wopory zjawnje žarowaše a jich pohrjebnišča so hódnje wuhotowachu. Pola nas je to, nětk po pře-wróće, tež móžno, ale tež nuzne. Runje tajke pohrjebnišča měli być a wostać wo-pomnišča na surove časy a maja pomhać ludźom a wo-siebie młodžinje přeco kře-scánsce myslíć a jednać.

JURIJ BUDER-KRAKEČANSKI

Pohrjebniščo padnjenych wojakow na Poršiskim kěrchowje
Foto: J. Buder

Powěsće

Tuta rjana žnjenska króna pyšeše Klétnjansku cyrkę 30. septembra na žnjowodzaknym swjedženju.

Foto: E. Bigonowa

Wukrančicy. 14. junija bě so pření króć zešla skupina zajimcov ze starolutherskej wosadow w Klétnom a Wukrančicach k wurdżowanju wo woswjećenju 150létneho jubileja wuprućowanja Serbow do Texasa w lěće 2004. Přitomni wuprajichu so za to, zo ma so serbskemu aspektu wosebita kedžbnosć wěnować. Do přihotow jubileja maja so Serbska superintendantura, serbske institucije a wosobiny zapříjeć.

Pomhaj Boh, časopis ewangelskich Serbow

WUDAWACÉLEJ: Serbski wosadny zwjazk Jerjowa/Heringstraße 15, 02625 Budyšin/Bautzen; Serbske ewangelske towarzstwo z.t. Čorno-bohska/Czornebohstraße 12, 02625 Budyšin/Bautzen

HŁÓWNY REDAKTOR: Superintendent Siegfried Albert, Jerjowa/Heringstraße 15, 02625 Budyšin/Bautzen (tel./fax: 03591/481280)

ZAMOŁWITA REDAKTORKA: Trudla Malinkowa, Goethowa/Goethestraße 40, 02625 Budyšin/Bautzen (tel./fax: 03591/600711)

Čišć: Serbska čišćernja Postvertriebsnummer: F 13145

ZHOTOWJENJE A ROZŠERJENJE: Ludoće nakładnistwo Domowina, Tuchmacherstr. 27, 02625 Bautzen

PŘINOŠKI A DARY: Serbske ewangelske towarzstwo, Konto-Nr. 1000 083 167, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 855 500 00

POMHAJ BOH wuchadža měsačnje. Spěchuje so wot Założby za serbski lud. Lětny abonenment placi 16 hriwnow.

Berlin. Z nowym šulskim lěto załoži so w Berlinje a Braniborskej pjeć nowych ewangel-skich zakladnych šulow: w Frankfurće nad Wódru, w Tröbitzu a tři we wuchodnych měščanskich dželach Berlina (Lichtenberg, Pankow a Berlin-srđedža). Z tym je nětko w Berlinje a Braniborskej dohromady 16 ewangelskich šulow.

Drježdžany. Pětrowska cyrkę při Großenhainskim náměsće w Drježdžanach bu na 75 lět wotnađata na wosadu Samostatneje ewangel-sko-lutherskeje cyrkwe (SELK). Je to pření króć, zo přepoda sakska krajna cyrkę Boži dom tak mjenowanym starolutherskim.

Miłoraz. W starobje 101 lět je 13. septembra zemrěla Ana Krupperowa. Wona je byla najstarša Serbowka w Slepjanskej wosadze, kotraž je wšědnie w serbskej drasće chodžiła.

Gołkojcy. Zpopołdnišim programom w cyrkwi a wječornym čitanjom Jurja Kocha spominaše so 20. septembra na něhdyšeho wosadnego fararja Jana Bledricha Fryca, přełożowarja Stareho zakonja do delnjoserbščiny.

Witajcže K'nam Welcome

THIRTEENTH ANNUAL WENDISH FEST

SERBIN, TEXAS
SEPTEMBER 23, 2001

Wabjenske łopjeno za serbski swjedženj w Texasu

Serbin. Njedžiwajcy na hrózne terorowe akty w USA

Přeprošujemy

06.10. – sobota

14.00 hodź. wosadne popołdnje w Bukecach (sup. Albert)

07.10. – 17. njedžela po swjatej Trojicy

10.00 hodź. kemše w Budyšinje w Michałskej (sup. Albert)

11.45 hodź.

nutrność w rozhłosu (farar Malink)

13.30 hodź.

kemše z Božim wotkažanjem w Budestecach (sup. Albert)

14.10. – 18. njedžela po swjatej Trojicy

14.00 hodź. delnjoserbske kemše w Popojcach (prédar Frahnaw)

18.10. – štvortk

14.00 hodź. wosadne popołdnje w Bělej Wodže (sup. Albert)

21.10. – 19. njedžela po swjatej Trojicy

11.45 hodź. nutrność w rozhłosu (sup. Albert)

15.00 hodź.

wosadne popołdnje we Łazu (sup. Albert)

28.10. – 20. njedžela po swjatej Trojicy

10.30 hodź. kemše w Spalach (sup. Albert)

14.00 hodź. kemše we Wojerecach (sup. Albert)

31.10. – reformaciski swjedženj

11.45 hodź. nutrność w rozhłosu (farar Malink)
14.00 hodź. sobustawska zhromadžizna Serbskeho ewangelskeho towarzstwa w Přiwickach

03.11. – sobota

15.00 hodź. wosadne popołdnje w Hodžiju (sup. Albert)

04.11. – 21. njedžela po swjatej Trojicy

10.00 hodź. kemše z Božim wotkažanjem w Budyšinje w Michałskej (sup. Albert)

11.45 hodź.

nutrność w rozhłosu (sup. Albert)

13.30 hodź.

kemše w Budestecach (sup. Albert)

dnja 11. septembra přewjeďe so njedželu, 23. septembra, w texaskim Serbinje 13.

„Wendish Fest“. Swjedženj zahaji so dopołdnja z jendželskimi a němskimi kemšemi. Přizamkný so kulturny program, kotryž wuhotowše mjez druhim delnjotužska rejowanska skupina ze Strobic. Nutrność w jendžel-

skej, němskej a serbskej rěci mješe farar n. w. Elmer Hohle. Wón zanjese tež někotre serbske kěrluše.

Dary

W awgusće je so dariło za ponowjenje serbskich pomnikow 2 000 hr. Boh žohnuj dar a daričela.